

dagsmand eller nogen Anden her har til Hensigt at tilegne sig socialistiske, end mindre communistiske Hensigter; det veed jeg meget vel, og jeg har heller aldrig tillagt Nogen saadanne Hensigter, og den ærede Rigsdagsmand havde maaffee derfor heller ikke behøvet paa Andres Vegne, — som iøvrigt meget godt selv kunne fralægge sig, hvad de kunne have at fralægge sig, — at udtale sig desangaaende; hvad jeg tillod mig igaar at antyde, det var, at der var faldet Uttringer, som, naar de forstodes og gjennemførtes i deres Consequents, vilde føre til Resultater, som aldrig vare tilfaldte af de Paagjældende, men som dog ikke desto mindre staae som Resultater, der maatte kunne udledes af disse Uttringer; og jeg vil tillade mig at advare imod det, som det forekommer mig, Farlige, der ligger i de Uttringer, der ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), naar han udtaler, at vi jo i Grunden ere enige, at Alsvigelserne ere ikke saa store, naar man finder, at det ikke har noget Principstridigt at gaae ind paa det Forslag, som staaer i Lovudkastet, at nemlig en Indtægt af 200 Rbd. skal være fri, og at der dernæst skal gives en Moderation for Antallet af uconfirmerede Børn, eller naar man i Overensstemmelse med den engelske Indkomsskat fritager en betydelig Deel af Indtægten for at svare Skat, at det i Grunden er detsamme, hvilken Scala man antager, om man, gaaende ud fra en vis Størrelse for Besskatningen, modererer den lidt nedad, eller lader Scalaen stige opad. Nu kunde jeg jo vel berolige mig med, at den ærede Rigsdagsmand i de Forslag, han maatte stille ved Sagens 2den Behandling, virkelig vil vise, at de ikke ere saameget afvigende fra det, England eller Europa i det Hele taget har antaget, at man burde sætte sig som Maal ved Indkomsskatten; men naar den ærede Rigsdagsmands Uttring for det Første forekommer mig at gaae meget videre, saa har jeg saameget større Opfordring til at dvæle derved, til lige naar man seer hen til det Resultat, han kommer til. Til hvilket Resultat kommer nemlig den ærede Rigsdagsmand? Til intet mindre end at behude en saadan progressiv Scala, hvorefter Indkomsskatten kommer til at ligne

den Progression, som findes i Krigsskatloven med Hensyn til Embedsmænds Gagebeskatning. Naar man vil statuere en saadan Progression, saa troer jeg, at det meget ligner en progressiv Indkomsskat. Naar man tænker sig, at det vil blive almindeligt for hele Landet, at al Indkomst skal beskattes saaledes, som Gager ere beskattede i Overensstemmelse med de Krigsskatteløve, vi have havt, saa blive vi ikke enige; men der er en ligesaa stor Grundforskiel i Anskuelse, som der er en betydelig Forskiel mellem at lade den engang til en bestemt Størrelse fastsætte Indkomsskat enten gradviis aftage eller paa eengang ophøre for en vis lav Indtægt, og saa i dets Sted lade Indkomsskatten stige meget betydeligt for de høiere Indkomster.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) har søgt at godtgjøre, at det, som var steet i Krigsskatloven, ikke var Noget, som blot egnede sig til at betegnes som forbigaaende; han tilføiede, at de 2 Forsamlinger, som havde vedtaget Krigsskatloven, nemlig først begge de raadgivende Provindstalskænderforsamlinger og endelig den sidste Rigsdag, skulde have gjort det i den Bevidsthed, at de gjorde noget fuldkommen Rigtigt og Noget, som ikke blot kunde være tilraadeligt, naar Landet befandt sig i stor Nød. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede, hvorledes det Beløb, man fik ind ved denne Skattnorm, ikke var saa betydeligt, at det kunde siges at redde Fædrelandet af Fare; jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand fra den Periode, da han selv havde betydelig Indflydelse paa Udarbejdelsen af den første Krigsskatlov her, maa kunne erindre, at Regjeringen vistnok aldrig har tilstillet at ville opstille eller søge ved Folkerepresentation at faae antaget et Princip, som i og for sig under almindelige Forhold med Hensyn til Gageindtægter skulde være rigtigt. Jeg troer, at det vil fremgaae af samtlige Forhandlinger, som have fundet Sted om disse Forhold, at man var sig vel bevidst, at denne svære Beskatning, som fik Anvendelse med Hensyn til Gagekrigsfatten, var ganske extraordinair, og kunde kun finde sin Retfærdiggjørelse i de overordentlige Forhold, under hvilke den først blev paa-begyndt og senere er bleven fortsat; og jeg vil